

Sygn. akt II CZ 84/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi J. R.

o wznowienie postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym

w Z. w sprawie [...] z powództwa J. R.

przeciwko Z. Z. - Komornikowi Sądu Rejonowego w Ż.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2015 r.,

zażalenia powoda (skarżącego) J. R.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 stycznia 2014 r.,

1) odrzuca zażalenie;

2) odmawia przyznania na rzecz radcy prawnego M. S. – K. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym przez powoda J. R. postanowieniem z dnia 17 stycznia 2014 r. Sąd Apelacyjny oddalił jego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 18 października 2013 r., w którym Sąd ten odrzucił skargę o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt: ... 72/12 (poprzednio ... 52/11) prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Z.

Zaskarżając to postanowienie w całości, powód zarzucił naruszenie art. 407 § 1 k.p.c. przez bezpodstawne i błędne ustalenie, że jego skarga o wznowienie postępowania nie została wniesiona w terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pod rządami art. 394¹ § 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji ma charakter wyjątkowy, zostało bowiem dopuszczone wyłącznie na wydane w "sprawach kasacyjnych" postanowienia kończące postępowanie w sprawie, z wyraźnym wyłączeniem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Ponieważ przepis ten wprowadza wyjątek od zasady, że zażalenie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od orzeczeń sądu pierwszej instancji, zgodnie z przyjmowanymi regułami wykładni, nie powinien być interpretowany w sposób rozszerzający.

Zaskarżone przez powoda zażaleniem do Sądu Najwyższego postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17 stycznia 2014 r. zostało wydane w wyniku rozpoznania zażalenia powoda wniesionego od postanowienia Sądu Okręgowego jako sądu pierwszej instancji. Wniesienie kolejnego zażalenia, tym razem od orzeczenia Sądu Apelacyjnego, było więc niedopuszczalne.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., zażalenie podlegało odrzuceniu.

Wobec tego, że zażalenie zostało złożone od postanowienia, od którego ten środek zaskarżenia nie przysługuje należało oddalić wnioszek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu wywołanym wniesionym zażaleniem. W judykaturze utrwalony jest bowiem pogląd,

według którego czynności adwokata (radcy prawnego) ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz.123).